

СТАРМАЛИ

У Новоме Саду 31. јануара 1887.

„Стармали“ излази трипут месечно. Годишња цена 4 ф. — годишња 2 ф. — на 3 месеца 1 ф. За Србију и друге крајеве: 10. — 5. — 2½ динара или франка. — Власник и одговорни уредник Змај-Јован Јовановић; Издаје штампарија А. Пајевића у Новом Саду рукописи се шаљу уреднику (Dr. J. Jovanović, Wien IX. Porcellangasse, 56.) — Преплата и све што се тиче администрације шаље се штампарији А. Пајевића у Нов. Саду. — За огласе плаћа се 6 новч. од реда, слова као што су ова и сваки пут 30 новч. за жиг.

О добром вину.

„Вино ј' добро“ — рече Тиса

„Ал то вино није добро.“

То јест оно, од ког му је
Једну чашу Шајкаш одбр'о.

Вино ј' добро — сваг признаје
Ко не воли чаша празни
Вино ј' добро — нема сумње —
Густови су само разни.

И Шајкаш му врло радо
Чиста вива хтеде лити;
Ал тог вина, вкуш ил невкуш,
Не хотјаше Тиса пити.

Но те речи, које Тиса
За одговор збиљски бира,
Ова тема заслужује
Да се мало и варира.

Тако би се могло рећи:
„Правда је добра, још те како;
Правда ј' добра, ал ту правду
Омрзнуги мора свако.“

Тако би се могло рећи:
„Срећа ј' лепа, срећа ј' мила,
Али срећа та и така
У жуч нам се претворила.“

Тако би се могло рећи:
„Слобода је свима драга,
Ал слобода, ал овака,
Нека иде до сто врага!“

Тако би се могло рећи:

„Једнакост је мелем души;
Ал једнакост та и така
Само гњечи, само гуши.“

И даље би с ова тема
Варирати могла фино.
Кад би Тиса чути хтео
Од чуда би тага зин'о.

Кад би Тиса други био,
Друкче б' било то у свему.
Али — кад смо већ при вину,
Останимо сад при њему.

Нек шогори не презиру
Истинитост нашег вина.
Сад је криза. А истина
Још је једна медицина.

Шетња по свету.

XXXVIII.

„Пестер Лојд“ рекао је „варварски мађарски језик,“ кад је споменуо, да је Миша Димитријевић у угарском сабору говорио. Сад да ми је знати, дали ће га државни тужилац оптужити, или ће га оставити на миру? Да је то ко од нас Срба рекао, морао би одмах „паковати“ за Вац, а Макса Фалка сигурно неће ни глава заболети.

Но што би се ја бавио са Максом Фалком, кад има и важнијих ствари на свету? Ето н. пр. долазак новосадскога посланика Морица Паје зар то није важнији догађај, него што је бугарска депутација приспела у Цариград? Како би се могао Стева Павловић иначе кочоперити орденом св. Саве, да није дошао Мориц Паја и да није било банкета?

Него има људи, који ипак нису задовољни, у првом реду није задовољан Мориц Паја. Прво, кошта га пут много, друго, у Новом Саду беше мршав дочек, а треће, у Јарку нит га је ко дочекао нит је ко хтео његов програм чути, те је тако сиромаш Мориц осрамоћен морао обрнути кола и вратити се натраг у Нови Сад (Међутим је „Пестер Лојд“ донео брзојав, како је Мориц Паја уз пратњу силних кола и бандеријума отишао из Новог Сада у Јарак и да га је тамо дочекао силан народ, који се после Пајиног говора изјаснио, да ће увек држати са либералном Тисинном странком. Боже мој, да се нешто на лажи плаћа пореза, уредник „Пестер Лојда“ зацело би био први вирилац у читавој пештанској жупанији ако не баш у читавој земљи.)

У другом реду незадовољне су новосадске домаћице, јер кад је Мориц Паја одлазио натраг у Будимпешту, нису могле до десет сати пре подне добити путују воде ни за које новце. То изгледа као да је шала, али је цела истина. Јер кад је новосадски посланик полазио натраг у Будимпешту, све су путувације — дали по налогу и за плату, или из добре воље, то не знам — изјахале на својим парипама и тако све-чаво испратили Морица Пају. За то новосадске домаћице нису могле добити дунавске воде ни за које новце и ето за то су и незадовољне биле, те су Морица Пају обасуле лепим речима онако, како то већ женскињама врло добро од руке иде.

Кад је већ реч о женскињама, онда сам се сетио и валуђера. Сиромаш Радић ваљда се сав погубио, што и опет није постао владиком. Тако ће му младост пртећи улудо, а кад једном остари као вели: на част вам онда владичанство. Међутим се Герман спрема на велику шетњу. Веле, чим посвети за вршачког владика

Нектарија Димитријевића, онда ће се одмах кренути на пут у Сан-Ремо или чак у Кајиро. То је требао Герман одавно учинити, па да је што даље отпутовао и разуме се да се није ни вратио. Бар би ми овде имали мира. Само не би смео Герман собом понети Ђурковића, јер онда би хрватски и угарски сабор изгубили свог шаљивчину, а то би грдна штета била.

Јаша нам Томић дакле поштено и часно одслужи своја три месеца у Вацу. За то је и добио од директора „Belobungs-Dekret,“ т. ј. писмено којим се отпушта. Сад ме мори радозналост, ко ће се после Јаше од Срба одшетати у Вац? Ако „Застава“ буде и даље такве судбине, као до сад, онда ће се редакција брзо исцрпети и на ред ће доћи слагачи, па на-послетку шегрти, што односе рукописе и доносе коректуру. Него ја велим, било је благослова доста. Време је, да свако гонење једном престане. У осталом, како бог да и срећа јуначка.

Милисав.

У Ш Т И Ц И.

Благо нами ако је архимандрит Димитријевић постао српски владика, а тешко нами ако је постао само оно, што архимандрит Руварац није хтео бити.

Као архимандрит манастира Месића волео је новозбрани владика само цреће. Но стоји писано, да је и „человјек, јако цвјет селни,“ па треба мало и человјека да воле.

Кад је народном добротвору Ђушићу позлило, он је потегао чак из Африке у свој завичај; народни добротвор Герески дошао је из Русије да умре међу

ПОДЛИСТАК.

Д в о б о ј.

(свршетак.)

Кад би ме ко-год питао, шта сам у то доба мислио, добио би одговор, као и ја од мог колеге Т. кад је са бележничког испита — који је после мене полагао, — кући дошао, те га ја из љубопитства запитах, каква су му питања задата била. „Та не питај, јер нисам знао у онај мах, јесам-ли мушко или женско.“

Само се као кроз сан сећам, кад је Илија громким гласом викнуо:

„Један“ а то беше знак, да се на већ одређеном месту у позитуру ставимо.

„Два“ да извадимо пиштоље из џепова, и један на другог наперимо, но;

„Три“ не чусмо, а и Илија га не изговори, место те команде наступи грозан трагикомичан тренутак.

Јер на команду: „Два“ машив се обојица аутоматично у џекове место србијанских пиштоља извукосмо сваки из свог џепа по једну „кобасицу крвавицу“, које је, — док смо нас двојица опрштајна писма писали, пријатељ Илија у наше џекове утутнуо, а пиштоље извадио, тако да ми то ни приметили нисмо.

Мој супарник је први познао, какво му је оружје у руци, те се у оној раздраганости баца истим према глави нашег врлог пријатеља Илије, кога срећом не згоди него које падне на сноп један рогоза, коју кобасицу Илија као трофеју високо изнад главе уздигнув, узвикне:

„На пиво, браћо, а кобасице ево!“

Ја у први мах не знађах, шта се збива око мене, него тек после неколико осујећених покушаја да на мојој крвавици кобасици ороз подигнем, учив боље ту смртносноу (alias животворну) справу једва увидех племениту намеру нашег пријатеља Илије.

Држећи још у руци омиозно оружје, једва једном и ја дошав себи одушевљено узвикнух:

„За тобом, Илија и нуз ватру и нуз воду, и у пивару.“

Тако и би. Кад се подоцне у вече нас два јунака, еасвим измирени, и загрљени кући враћасмо, бесмо и нехотице сведоци једне љубавне изјаве, која се збивала између њих двоје у капији пароховој.

„И ти си мислио, да ћу ја оне мазгове већма волети него тебе, драги мој „Пишта,“ зачусмо нежни гласић једне женске, у ком познасмо нашу обојавану.

„Ти волеш мене, ја волеш тебе, но твој отац рацки поп, не даш мене теби, шта ћеш радиш онда ти?“

својима. И Герман данас помишља на „последњаја своја,“ па се спрема за — Рим.

Један наш архијереј није хтео на св. Саву да оде из цркве у школу. Па, да! Св. Сава је волео и цркву и школу, а неки опет вољу само цркву и школу.

Ђурковић је у угарском сабору пружио прстом на двадесет и неколико Срба посланика, „који држе с њим“ (да неће бити више изабрани, требао је бар то додати.)

Сад ће се код нас забранити извоз коња. Можда би нам за сваки случај више аснило, кад би се наредио извоз неких наших дипломата.

Овакви су наши посланици: Кад је било 12 милијона годишњег дефицита, онда је Тиса добио 56 гласова већине у сабору. Пре две године било је 30 милијона дефицита, Тиса је добио 89 гласова већине, ове године ће бити дефицит близу 80 милијона и Тиса је добио 117 гласова већине.

Кад дефицит порасте на 117 милијона онда ћемо сви ми уз Тису, ал уз ону Тису што утиче код Сланкамена у Дунав, те ићи куд нас мутни вали носе (кад нисмо научили уз воду пливати.)

Они, коју су изабрали Пају Морица за посланика пре него што су саслушали његов програм, овако се извињују: „Нама није требао Морицов програм, јер смо чули о његовом опширном трбуху. Такав трбух

„Не брини се само ти дођи свако јутро, ал' рано, и донеси фунту меса, па не води бриге.“

„Јест, али она рацко писел љубезна песма теби, ти мени оћеш невериш“ рећи ће касанин Пишта.

„Ха, ха, ха,“ забруји са њених румених усана.

„Чудне ми песме! само да је чујеш :

У риту сам синоћ у чунићу малом
Седио са драгом, са Милевом фрајлом.
Слушајући крекет тих ритских жабаца,
А ваша се на то зажарише лица
Па ја у заносу, њежном усхићењу
Хтедох да пољубим милу руку њену
Јест хоћеш, кад није, та ње нема тамо,
Јер место ње беше њена слика само,
И то тако јасно, мишљах, видљив мамац,
И ухватих слику или привићење
Ал то што ухватих, нису руке њене,
Већ је био један грдно-велик жабац!
То је грозно било, и сада се стресем
И тад сам се стрес'о, и у воду пао
Кад сам себи дош'о, онда сам устао
И проклињ'о моју ту судбину клету
Што не допушта, да постигнем мету,
Да добијем моју ту Милеву лепу,
Па да хвалим Бога за ту срећу слепу.
Хој Милево, хој-хој-хој,
На веки сам твој!“

и ми себи желимо, — па што га неби изабрали кад нам се прилика дала.“ (Са свим искрено и логично.)

Даклем Новосадски посланик, што се не може речима, то че доказати трбухом (својим — а не нашим) да у нашој држави тече мед и млеко, а по тој реци да пливају чварци и кобасице.

Мала мудрица.

„Кога више волиш
маму или тату?“ . . .
питали су јуче
малу нашу Катку,
а она се мисли,
па ће онда касти :
„то неумем сада,
нитатовам тасту,
волем моју маму,
ал волем и тату
па јос волем мода,
маленода бату!“
Па то отац сретни
јабуку јој даде,
а она се брже
поправљати стаде:
„волем, волем маму
а волем и бату,
Али сада ето
најволијем тату !““

Др. Назбулбуц.

„Но како ти се допада песма? Ал хвала му на слепој срећи његовој, хој, хој, хој!“ гукаше наша обожавана.
„Ја знаш само песма, кад пева „csicsóne“ одговори Пишта, а то не разумеш; но мораш ићи спаваш.“

„Чекај да те пољубим, слатки Пишта, па дођи рано“ и ми зачусмо страстан пољубац уверивши се, да ни једном од нас двојице не беше намењен.

Ми као окамењени пратисмо тај призор и тек једва дошав себи рећићу :

Драги мој „песниче,“ ето ти твоје „песнице“ како одушевљено репродуцира ту твоју дивну умотворину, не треба ти лепшег признања, ни другог лаворовог венца, дични мој песниче.“

„Горка лекарија, ал' излечила ме је за свагда“ уздахну он, и — стиснув ми срдачно руку — лаку ноћ брате!“

„Лаку ноћ.““

Сигурно је мислио тиме и љубави својој лаку ноћ, јер ево и данас је грчки младожења, ма да је пре неку годину у сватови моји весело провео.

Сувише је горка била та лекарија додајем ја — и желио би, да каква друга заслужнија особа разблажи ту горку успомену тим пре, јер некадањи предмет љубави наше незаслужује тако дуги пијетет, — спао је на нулу.

Надајмо се.

Р. Т.

Новије књиге,

припослане уредништву на приказ.

Политичко вјерују. Написао Јаша Томић. (Прештампано из „Заставе“ за год 1886.) У Новом Саду Српска штампарија дра Свет. Милетића. Цена (?)

Рецимо и ми коју. Одговор на брошуру Политову. Написао Лаза Навчић. У Новом Саду српска штампарија дра Светоз. Милетића. 1887. Цена (?)

О Г Л А С И.

Само оно што је добро осигурава успех!

Дра Милера сок од маховине, ванредно добар лек од кашља, промуклости, вратобоље, слуга, почињуће суве болести, и уопште при свима болестима прибора за дисање. У теглама за децу и одрасле Цена једној тегли 50 н.

Дра Милера балзам за предохрану од грчева. Овај балзам се препоручује код болова и грчева у стомаку, код катара у стомаку, код надутости стомака, бљувања, пролива, ветрова; код колике је успех скоро за тренутак постигнут. Даље је ово добар лек код дуготрајних и испрљивих болести, јер знаменито поправља варење. Овај особити лек не би требао да фали ни у једној кући, нарочито по селима. Цена 1 фласона 1 ф. 50 новч., $\frac{1}{2}$ фласона 80 новч.

Дра Милера балзам за жуљеве, ванредно брзо дејствујући лек од жуљева, брадавица, затебљава коже (с боловима скопчано) и прозеба. Да би се сачувала публика од подражавања без вредности, молим да се иште само Милеров балзам од жуљева и да се нази, на оригинално спаковање. Цена је кутији с флашицом и упутством за употребу и са четкицом утврђеном на запушачу 60 н.

У Новом Саду добива се право само код *Љубе Стефановића*, специјалног трговца; у *Осеку* код *Ј. Габелког* и *Ј. Г. Димеса*, апотекара; у *Вршцу* код *С. Стража*, апотекара; у *Сомбору* код *Ц. С. Вајдингера*. 11—12

Може се добити преко сваке књижаре.

Баш је сада изашло 13. издање

МЕД. САВЕТНИКА ДР. МИЛЕРА

најновије дело о слабости, о немоћним живцима, о последицама греха младости и т. д. Шиље се за 60 нов. у поштанским маркама дискретно.

КАРЛО КРАЈКЕНБАУМ, у Брауншвајгу.
(Carl Kreikenbaum, Braunschweig.)

Бернхард Тихо у Брину

Krautmarkt N. 18.

1—20

(у сопственој кући) шиље са наплатом у наточ:

1000 рестлова од камгарна, 6 мет. 40 см., за потпуно мушко одело, за прање 3 ф.	1000 рестлова бринске чоје, $3\frac{1}{4}$ мет. за потпуно мушко одело 4 ф. 50 н.
Десет мет. кашмира од полуване, 100 см ш. у свима бојама за читаву хаљ. 5 ф.	Један ком. кућног платна $4\frac{1}{4}$, $29\frac{1}{2}$ Беч. р. 4 ф. 50 н. $5\frac{1}{4}$ „ „ „ 5 ф. 50 н.
Десет м. индијског фола, полак вуна, дупло широко, за читаву хаљину . . 5 ф.	Један к. румбургер оксфорда $29\frac{1}{2}$ Беч. р. најбоље кавкоће . . . 4 ф. 50 н.
Десет м. броширане материје, особите кавкоће, 60 см широко . . . 3 ф. 50 н.	Један ком. Шифона врло добре к. 30 Беч. р. 5 ф. 30 н. најбоље кавкоће 6 ф. 50 н.
Десет мет „драјдрата“ врло трајно. . . 2 ф. 80 н. најбоље кавкоће 4 ф. 50 н.	Један к. King-Webe, 30 Б. р. потп. $5\frac{1}{4}$ б. нег пл. 5 ф. 80 н. најб. кавкоће $5\frac{1}{4}$ 6 ф. 50 н.
Десет мет. материје за хаљине или за недоруво (шпафрок), 60 см широко најновији десен 2 ф. 50 н.	Гарнитур од јуте, састојећа се из 2 кривачка покривача и 1 покриваче за стол, са фрон. унаоколо 3 ф. 50 н.
Десет мет. вуненог рипса у свима бојама, 60 см широко за хаљину 3 ф. 80 н.	Гарнитура од рипса, 2 покривача за кревет и 1 за сто, са квасл. (ројт.) 4 ф. 50 н.
Десет мет. вумене „Beige“ дупло широко, за читаву хаљину . . . 8 ф. 50 н.	Рест од Ђилима за патос 10—12 м. дугачак, врло трајан, красан десен 3 ф. 50 н.

— Мустре и ценовници шаљу се бесплатно и франко. —

СЕОБА

Штампарије А. Пајевића у Н. Саду.

Моју штампарску и књижарско-издавачку радњу, која пуних десет година дана постоји на овдашњој главној пијаци у кући пок. госпође Марије Трандафил (бр. 32—33.)

пресељавам у току овога месеца

у своју сопствену кућу идући Дунаву на самоме уласку дунавске улице с леве стране број 1870. постојећу између куће г. Е. Дицгена трговца на ћошку с једне и г. Стевана Поповића-Пеције, градоначелника, с друге стране.

Јављајући ово поштованим муштеријама у месту и својим многобројним личним и пословним пријатељима на све стране, учтиво молим, да ме од Ускрса о. г. једино и само на гореозначеном месту, у мојем новом насељу са радњом и станом потражити изволе.

Нови Сад, месеца Марта 1887.

А. ПАЈЕВИЋ.

Ђира. Већ је крајње време да „Застава“ излази чешће и на већем формату.

Спира. А за што?

Ђира. Већ и за то да би могла давно очекиване беседе српских поборника доносити у целини, а не у изводу.

Ђира. Јеси ли читао, како „Вражје Доба“ труби да у Матици и у српској општини новосадској владају социјалисте?

Спира. А како се то каже на мађарски?

Ђира. То се на мађарски каже: Fog meg!

Ђира. Даклем овамо онамо, пештанска опера, која нас тако скупо стаје у славу мађарства, ипак ће се морати издати под најам.

Спира. Е где молим те, како се брзо долази са о пертунитета на о п о р тунитет!

П у с л и ц е.

×. Неки држе да је дубока старост и слабост цара Вилхелма најјача гаранција мира. То је лепо кад се мир може ослонити на туђих 90 година, — али колико ће онда дочекати својих година?

#. Даклем миру је једина нада у цару Вилхелму. Тако је и краљу Милану једина нада у миру. — Сад коме ћемо пре да честитамо: Миру или Милану?

* *. Генерал Молтке има 83 године. Ако му се дода септенат, — ето и њему 90. Па онда може и он бити ослонац миру.

△. „Доста нам је невоље што смо Морица изабрали, а не да му још и накнадни програм слушамо.“ — Тако веле јарачке Швабе (за разлику од новосадских либерала).

⊕. На светосавској беседи у Бечу хтео и један брат Хрват да нешто рече, ал му комесар прекиде реч. (Ваљда је већ и полиција намирисала да се Срби са Хрватима могу споразумети и — без много речи.)

∞. Многи су опазили, да „Н. Доба,“ кад честита Арси Пајевићу заслужено црногорско одличје, једним оком гледи у онога коме честита, а другим оком као да намигује на Гаршанина.

○. У Америци се родило дете са два језика. Да се то догодило у Мађарској, таки би му један језик одсекли.

□. „Наше Доба“ исисало је из прста да ће Миша Димитријевић ићи у Швајцарску. Шта, зар већ ни они не верују у вредност посланичком имунитета?

♣. Митровчане покрестили су своју пијацу по имену бана Хедерварија. Ал ваљда не за то што бана страшно волу, већ за то што на тој пијаци има доста блата. (Онда разумемо честите Митровчане и не чудимо се).

Неспоразумљење.

Умирала баба Јеца:
Збогом свете бели.
(А побожно провела је
Земни живот цели.)

Тешио ју попа Рада:
Благо теби, Јело
Твоја чиста душа мора
Доћ' у рај за цело.

Кад изданеш, твоје кости
У гроб ће однети,
А анђелић твоју душу
У рај ће понети.

„Зар Анђелић,“ велиш попо,
С рајем баратари?
Онда попо, моја душа
За небо не мари.

Пре ће врази однети ме,
Тако м' ове свеће
(Ма у паклу мучила се)
Ал „Анђелић“ неће.“

Варадинац.

Ти душе моје звездо!...

Од Петрефија.

Ти душе моје звездо јасна
што ти је срце као кам?
желиш ли збиља, жено красна
да пун тегобе очајам ???
Зашто ме неби милена
простила јада силена ?

Да те ја љубим душо мила,
признајем свету и Богу!
ал' да причајим била би сила,
то душо веруј не могу:
равну ти, тиче л' се свађе,
нико још не нађе !!!

Др. Казбулбуц.

WWW.UNILIB.RS
У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А
Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

Д а в и д и т е,

какво лепо уживање и какву дивну утеху умеју каткад маџарски хумористички листови пред своју публику да изнесу, шаљем вам овде у оригиналу једну песму, која је била ових дана у 6. броју маџ. листа „Borszem Jankó“. Ево те песме:

Kiegyezési dal.

— 1887. —

Nesze, itt egy kupa ó bor, —
Egyezünk ki, német sógor!
Nagy a baj most; ime lásd:
Rosz planéta jár az égen,
Ha szídtunk is egymást régen
Ne bántsuk most mi egymást.

Te is engedj, mi se húzzuk; —
Egymás börtit miért nyúzzuk?
Majd a muszka megteszi
Azt a csekély szívességet,
Hogy a tiedet is, német, —
S mienket is leveszi.

Ha esik is egy kis hiba,
Ne legyen azért galiba;
Bolond, aki most dörmög:
Háború lesz — s aztán, német,
Minket épen úgy mint téged
Úgyis elvisz az ördög.

Припослао В. М.*)

*) Ми ту песму нисмо у стању тако превести, да ништа не изгуби од своје лепоте; за то је и не преводимо. Ко зна маџарски нека је протумачи онима, који незнају.
Уредништво.

Миланов Божић, то је Божић.

У Брестовцу у Банату, у бившој милитарској граници живе на пола Србљи а на поле Немци. Ту је живео и неки прилично имућан граничар, који се звао: „Миланов“, и имао је комшију Немца Сепла, с ким је у љубави и пријатељству живео. — Једаред па наш православни Божић! Зовне Миланов свог комшију Сепла на ручак, и овај дође. Пре ручка изнесу жене ракије и паче (тамо „паче“ зову „питије“) и Сепл се прилично напије и наједе. Сад се довесе ручак. Супа масна и дебела, многог говеђа меса, а то се Сеплу допада, извади пун таџир па и други. Затим дође говеђина с реном. Говеђине штоно веле наслагане као дрва. Сеплу се и то допадне, па је вадио и јео, колико је хтео, и докле је год могао. — Сад жене донесу сарму, и по сарми суво месо, пржене кобасице и пржену сланиницу. Сеплу гракну срце кад то виде; све би очима појео, и стане у себи жалити, што је толико јео паче, супе и говеђине, па више ништа не може; ал' опет преко свог тог извади и сарме и кобасица и сува меса, и онако као силом стане јести, куца се с домаћином и пије вина, само да би добио још апетита да једе, ал' бадава, не може, сит до грла. За тим донесу жене којекакве ђако-није са силним крупним сувим грожђем. Домаћин нуди

комшију Сепла, ал овај ни да окуси, само се по кадкад напије. Донесе се гужваре и гибанице, ал' Сепл само гледи ал' не вади. Све је то којекако прегорео да веједе, ал' сад се донесе печено прасе; печен ђурак и обарена шунка; салата од целера, купуса и кромпира и кисели краставци. Сиромас Сепл да пукне од једа што не може више да једе, а овамо опет очима би све појео. Пије спет вина да на-тера глад, ал' глад не долази. Изсече се печење, домаћин све једнако госта нуди; овај узме час прасета, час ђурке, час шунке, ал' не може да једе, већ само штоно веле, брља. И као што је обичај да цели дан стоји печење на асталу, то је Сепл цели дан само пио и брљао по печењу ал' није могао јести. — И као што на римски Божић не одређују Немце на стражу и патролу, него само Србље, тако исто и на наш Божић не одређују Србље него само Немце, па и на Сепла дође баш тог дана ред да иде на патролу. Он онако пијан отиде на стражу, а целим путем грдећи свој а хвалећи Миланов Божић, па тако исто и на стражи. Каплар, Србин, који је био на инспекцији, Запита га: Зашто тако грди свој, а хвали Миланов Божић. Зато, одговори Сепл, што наш Божић није ништа. Много звоне, а мало кувају. Скувају једну патку, па док ја дођем из цркве, а они је код куће већ поједу, а на Миланов Божић мало звоне а много кувају и пеку, „Миланов Божић, то је Божић“. — Видећи каплар да је Шваба наквашен, не одреди га да иде на патролу, него га остави на стражи да се изспава.

Досетке и наивности из дечијег света.

Милутин је одрастао у вароши. Он никад није имао прилике да се упозна са ширим домаћим пословима. Њему се изнесе млеко и он га је радо пио али никад није знао одкуд долази млеко а у школу још није ишао да би тамо научио.

Једном га одведе мати тетци на село. Он је шврљао по великом дворишту, башкарио се по трави и јурио са псетанцетом својим живину. Кад у вече приспеше краве из поља пође и он за девојком која је носила карлице за мужење крива. Пажљиво је гледао како девојка музе краве па ће изненађено повикати: Ау! па зар се тако прави млеко?

Први пут у позоришту.

Мали Милан је био ономад први пут у позоришту. Представљао се један комад у четир чина и пет слика. При свршетку представе кад су му се сви старији већ почели кући кретати стане их он задржавати. Та станите још мало за бога, четир чина смо већ видели, да видимо још и ти пет слика.

Истом Милану је чудно било што је чуо да ће се данас представљати овај и овај комад а понекад то и то парче те ће једном запитати своју матер:

Је-ли, мати, је-ли кад је у пет чинова онда је комад, а кад у три и мање, онда је парче?

Ала је — практичан!

Жени нам се штучер Мата:
са лепојком Маром,
све је спремно, да јој пружи
руку пред олтаром
Писмо неко — без подписа —
донесе му слуга,
(биће да је писала га
каква „верна“ друга),
У писму се Мати каже:
да се клони Маре
ако неће да си после
чело љуто таре;
јер у Маре, — вели писмо, —
коју Мата љуби,
Фалици су — глете само!
они — бели зуби!!
Мисли Мата, мисли, мисли,
на ће себи рећи.
„Од судбине јели мого
Кого још утећи?
Овде има вера и Бог
само једном места
или су јој зуби прави,
или правих неста!
Јесул' прави, е на лепо
то је онда добро,
али ако нису прави,
још је боље побро!
Јер кад она сад већ има
лажне зубе своје,
нећу барем, ја морати,
трошит паре моје!

превео : Др. Казбулбуц.

К о к и ц е.

(„М. Ф.“)

Незна.

А. Дали ти је драгана плава или црномањаста?
Б. Незнам. Ђелава је.

Удовица.

Јанко: Госпођо, ви сте удовица? Изгубили
сте мужа?

Она: Не, оставила сам га.

Мак.

!!!

Пит'о владар једнога мудраца:
„која зверка најопаснија је?“
Мудрац ово за одговор даје:
„међ' дивљима: тиранин се каже,
„међ' игомим': улизице-лаже!!!“

превео: Др. Казбулбуц.

Лек од „Зоље“.

Ако има бог на свету
Ко се боји „Зоље“,
Казаћу му добар савет,
Хоћу, драге воље.

Ако те је „Зоља“ бола
Од главе до пете,
Ти отрпи, то нека те
Ништа не помете.

Само гледај да постанеш
Поджупан од Срема, —
„Зоља“ ће те уверават'
Да жаоке нема.

Заклеће се, присегнуће
Да те љуби, штима, —
Молиће те да је згазиш,
— То у почаст прима.

Тако ти се „Зоља“ лако
Звери и одзвери.
(Но питаће ј' са свим друго:
Где су карактери?)

Ш. Д.

И з с у д а.

Судац: Ваш је кнез канда пристрастан.
Сведок: Боже сачувај. То је проста клевета,
та он прими од оба парничара петицу.

„Ич.“

П р о б а.

Отац: Дакле донео си ми Спасо бријачицу. Дал
је добро наоштрена?

Спаса: Врло добро, тата. Ја сам већ пробао.
Чим сам додирно твој штап с' њом, одма сам га
пресекао.

„Ич.“

Срце и суза!

Малена је капљица водена
ал издуби најтврђа камена
пословица једна

овако нам каже,
али ево доказ
да и она лаже!

И срце је многог Божјег створа
камен тврди, не мож' бити тврђи,
хиљадама, врелих.
горких суза,

на њега су
узалудно пади,
он је с отим.
посто све то тврђи!

Др. Казбулбуц.

○ Данашњи двобој.

— С мађарског. —

Даљина је измерена . . .
Секунданта срце дрхти :
Ох што нисмо тридесет' дали,
Ми дадосмо повод смрти !

Бадава је стрепња била,
Јер док беху дани страви:
Див-јунаци двобоја тог —
Сваки десет „наград“ прави !

Ј. М—ћ.

Зна већ.

Мој Јанко што вам зна лепо лагати, што казали
наши све — везе. Па ипак овај неверни свет неће
да му верује. Пронео се глас, да се жени. Дошао
неко, па му честита.

— Хвала, хвала — вели Јанко — ја сам сав
срећан. Да знаш каква је млада, па још колики мираз!

— Знаш већ, полак од онога, колико ћеш рећи.
Мак.

„Фрајла“ Мица.

„Фрајла“ Мицу неки зову:
„љубазно анђелче!“
други опет веле да је:
„несташно ђаволче!“ . . .
Ја би реко, да је управ:
„анђелско ђаволче!“
или, — ако боље звони —:
„ђаволско анђелче!!!“

Др. Казбулбуц.

Учитељ. За што се иде у школу? Реци ми Петре.
Петар. Јест бога ми, господине, и мени то питање
више пута на памет дође.

Отац. Што си ти, Максиме, данас тако невесео из
школе дошао?

Максим. Е — хтео господин да ме избије.

Отац. А од куда знаш да је он то хтео?

Максим. Па да није хтео, не би ме избио.

Господар. Но, на шта ми ти, Јошка, желиш о но-
вој години.

Јошка. Желим, — желим, да вас бог ове године ду-
же поживи него лане.

Младожења. Ја би се врло радовао и био би срећан
ако ми руку ваше ћерке за жену дате.

послао Цига.

Сокица. Знаш шта, мама, ја сам већ велика; нећу
више да се играм са лутком. За то ћу оставити ову лут-
ку, па нек се са временом њоме играју моја деца.

Мати. (Смеје се). Али ако не узимаш деце !?

Сокица. Онда нек стоји за моју унучад.

После испита. Отац (крајем првог течаја): Који
си ти у твом разреду, Перо? Син: Четиридесет и шести.“
Отац: „А колико Вас има у школи?“ Син: „46.“ — Отац
(крајем другог течаја): Који си сад, Перо? Син: „Четир-
десет и седми“. Отац: Па како је то могуће, кад Вас има
свега 46“ Син: „Е отац, дошао је још један другог те-
чаја.“

Рђава времена. Пред берзом тужи се један
свом пријатељу, како су настала рђава времена. Међу
осталим рече му: „И сами милијунари пропадају већ. По-
мислите, пре неки дан био сам код барона Б., па сам кроз
одшкринута врата видео, како и бароница и њена кћи
свирају на једном истом гласовиру.“

На концерту. Један од публике непрестано је
зевао. На то ће му сусед његов рећи: „Ви као да се баш
не забављате најбоље?“ „Баш ни најмање.“ „Па што до-
лазите у опште на концерте?“ „Долазим, да уживам. За
мене нема већег уживања, него после свршеног концерта
излазити из дворане.“ —

Нове књиге,

које уредништво прима у замену.

Gjorgje Kastriotić-Skenderbeg. Velika narodna
pjevanija u dve knjige a u 16 pjesama. Knjiga prva i dru-
ga. Izdanje knjižare braće M. Popovića u Novome Sadu.
1887. Cjena je obe knjige 30 novč. ili jednoj 15 novč.

Сад је баш изишла из штампе књига:

МИТРОПОЛИТ ЦРНОГОРСКИ
ВИСАРИОН ЈЉУБИША

написао

ДИОНИСИЈЕ МИКОВИЋ

управитељ манастира Бање.

(Прештампано из „Гласа Истине“ за 1886.)

Књига броји 111 страна, а цена јој је 40 новч.
Ко на више поручи, добија комад за 30 новч. Наруч-
бине ваља упућивати издавалац-штампарији А. Паје-
вића у Н. Сад.

ШКОЛСКЕ КЊИГЕ

КОЈЕ СЕ МОГУ ДОБИТИ

У ШТАМПАРИЈИ А. ПАЈЕВИЋА У НОВОМ САДУ

ево су ове:

Буквар са сликама за срп. осн. шк. ново издање	16	н.
Упутство уз буквар за основне школе	10	„
Црквено слов. буквар са читанком ново издање	16	„
Читанка за други разред српске осн. школе	24	„
Читанка за трећи разред српске осн. школе	28	„
Читанка за четврти разред срп. осн. школе	34	„
Читанка за први и други разред нижих занатлијских школа, тврдо укоричена, 306 стр.	90	„
Рачунски примери за уч. 3.-ег разр. осн. шк.	8	„
„ „ „ 4.-ог „ „ „	8	„
„ „ „ 5.-ог „ „ „	10	„
„ „ „ 6.-ог „ „ „	8	„
Зоологија за учитељске и више девојачке школе	80	„
Апостоли и Еванђеља у празничне и недељне дане, преко целе године с преводом српским и са 24 слике од епископа Платона, за школску и домаћу потребу има 292 стране	80	„
Наука из светог писма (за писање и на изуст учење) у основној школи — — — —	10	н.
Изв. Часослова оупражненіе въ чтеніи церковныхъ книгъ въ оупотребленію въ нар. оучилищахъ	9	н.
Извод из српске граматике. Својим ученицима саставио Ј. Живановић. II. издање — —	30	„
Немачки буквар за основне школе, по разним изворима израдио Стеван В. Поповић епархијски школски референт — — — —	16	„
Општи земљопис за српске народне школе у Угарској, превео по Кутнер-Мајеру и попунио Ст. В. Поповић епарх. школ. референт са 9 слика и мапом уз ово иде датак: Наука о глобусу и мапама — — —	25	„
Један пут један — таблица на тврдој артији —	2	„
Историја Угарске, са уводом у историју света за ниже разреде средњих школа написао Др. Фрања Рибари, с мађарског превео проф. Милан А. Јовановић. Свеска I.	60	„
„ II.	60	„
Велика катавасија	1.	—
Мала катавасија	20	н.
Ћимнастичке игре са сликама. Део I.	1.	—
Одабране народне песме за учење на изуст у срп. основним школама друго издање	10	„
Дисциплинарна правила за учит срп. осн. шк.	10	„
Наставни план за срп. нар. учитеље	20	„
Нове метарске мере	10	„

Ко дакле жели да горње књиге из прве руке добије, нека се обрати подписатој накладној штампарији од које ће добити највећи књижарски рабат. Иначе могу се ове књиге добити и у свима српским књижарама. **Штампарија А. Пајевића у Н. Саду.**

ЈОШ СЕ МОЖЕ ДОБИТИ

„ОРАО“

ВЕЛИКИ ИЛУСТРОВАНИ КАЛЕНДАР ЗА 1887.

УЗ САРАДЉУ СРПСКИХ КЊИЖЕВНИКА УРЕЂУЈЕ

СТЕВАН В. ПОПОВИЋ

ГОДИНА ТРИНАЕСТА.

Цена 30 новч. или 1 динар.

Ко поручи најмање 25 ком. за готов новац, добија комад по 33 новч. Наручбине ваља упитивати издавалац-штампарији А. Пајевића у Н. Саду,

ТАКО ИСТО МОЖЕ СЕ ДОБИТИ

„ЦАРИЋ“

МАЛИ КАЛЕНДАР СА СЛИКАМА ЗА ПРОСТУ Г. 188е.

Цена је 20 новч. или 40 пара динарских. Пр7-продавци добију за готов новац комад по 12 новч.

О Г Л А С И.

За винарске велетршце.

Један винарски трговац из Швајцарске, жели ступити у пословну свезу са једним винарским трговцем из Угарске. Пошт. пријаве нека се шаљу под знаком: Е. 80. На атресу: Rudolf Mosse, Zürich.

1-2

Само оно што је добро

осигурава успех!

Дра Милера сок од маховине, ванредно добар лек од кашља, промуклости, вратобоље, слуга, почињуће суве болести, и уопште при свима болестима прибора за дисање. У теглама за децу и одрасле Цена једној тегли 50 н.

Дра Милера балзам за предохрану од грчева. Овај балзам се препоручује код болова и грчева у стомаку, код катара у стомаку, код надутости стомака, блувања, пролива, ветрова; код колике је успех скоро за тренутак постигнут. Даље је ово добар лек код дуготрајних и исцрпљивих болести, јер знаменито поправља варење. Овај особити лек не би требао да фали ни у једној кући, нарочито по селима. Цена 1 фласона 1 ф. 50 новч., 1/2 фласона 80 новч.

Дра Милера балзам за жуљеве, ванредно брзо дејствујући лек од жуљева, брадавица, за ебљања коже (с боловима скопчано) и прозеба. Да би се сачувала публика од подражавања без вредности, молим да се иште само Милеров балзам од жуљева и да се пази, на оригинално спаковање. Цена је кутији с флашицом и упутством за употребу и са четкицом утврђеном на запущачу 60 н.

У Новом Саду добива се право само код Љубе Стефановића, спецерајског трговца; у Осеку код Ј. Габецког и Ј. Г. Динеса, апотекара; у Вршицу код С. Страха, апотекара; у Сомбору код Ц. С. Вајдингера. 7-12